

فرمان شاه طهماسب دوم
۱۱۰۵ - ۱۱۳۵ هـ . ق

فرمان تولیت میرزا محمدعلی الحسینی

الملك الله

امامزاده عبدالعظیم علیه و علی آبائه التحية و التکریم
فرمان همایون شرف نفاذ یافت آنکه چون سیادت و نجابت و تولیت
و فضیلت و افادت پناه میرزا محمد علی الحسینی متولی شرعی
آستانه مقدسه منوره متبرکه که عرش درجه امامزاده واجب التعظیم و
التکریم بعرض رسانید که بموجب مجله معتبره مسجله بسجلات
علماء اعلام که شروح و قفنا مجات و محال موقوفات قدیمی آستانه
مقدسه منوره مزبوره مشروحاً در آن قلمی شده و مکرر بامضای
سلاطین جنت مکین مؤکد بتأکیدات عظیمه و اخطبه و اقبله دیوان
الصدارة العلیة العالیة رسیده تولیت شرعیه موقوفات قدیمی
سرکار آستانه مقدسه مسفوره بطناً بعد بطن مختص اولاد ذکور
اجداد سیادت پناه مشارالیه و اولاد اناث را در آن مدخلیتی نیست
و درینوقت نوبت تولیت شرعیه با مشارالیه است و استدعا نمود که

درباب تولیت مزبوره رقم مطاع باسم مومی الیه صادر گردد و حسب فرمان قضا جریان علامی فهمی مجتهد العصر و الزمانی میر سید محمد ملاحظه ارقام و احکام و مجلات مزبوره و تصدیق بر تولیت شرعیه مومی الیه نموده بود لهذا شمه از شفقت بیغایت شاهی و مرحمت بینهایت پادشاهی شاملحال سیادت پناه مومی الیه گردیده از ابتداء پنجاهه تخاقوی ثیل تولیت شرعی موقوفات قدیمی سرکار مزبور را بسیادت و فضیلت پناه مومی الیه عنایت و مکرمت فرمودیم که بدستور اباء و اجداد خود متوجه نظم و نسق و آبادی محال موقوفه مزبوره و تکثیر زراعت و محصولات آن بوده چنانچه باید و شاید و کاردانی و راستی و دیانت او سزد بامر مزبور و لوازم آن قیام و اقدام نموده دقیقه از دقائق دیانت و راستی را فوت و فرو گذار ننماید و در نسق و زراعت محال موقوفات مسفوره و تنقیه قنوات آن و روشنائی آستانه مقدسه که از موقوفات مذکوره صرف آن میشود سعی موفور و اهتمام غیر محصور بعمل آورده چنانچه کوتاهی ورزد از او باز خواهی خواهیم فرمود و هر ساله موافق شروط واقفین حاصل مزرعه سید عبدالله ابیض یکعشر و از مزرعه غنی آباد یکخمس و از مزرعه خیر آباد که امامزاده واجب التعظیم در آن واقع است با سایر مزارع و قری و املاک که در مزار مزبور است یک ثلث بصیغه حق التولیه متصرف و تتمه محصولات را بنهجی که واقفین وقف نموده اند بعد از وضع سوخت مقرری آستانه مقدسه و تعمیرات و تنقیه قنواة فیما بین خدام آستانه مقدسه هر یک را که قابل و شایسته داند تفریغ و تقسیط نموده دیناری سوای حق التولیه مقرر خود تصرف ننماید خدام و ضابطان و مستاجران و عمله و فعله و مباشرین و رعایاء محال موقوفه مزبوره مومی الیه را متولی شرعی بالاستقلال و الانفراد خود دانسته از سخن و صلاح حساب مومی الیه که درباب زراعت و آبادانی محال موقوفات مزبوره گوید بیرون نروند حکام و عمال و کلانتران ارقام و احکام سلاطین جنت مکین را که درباب معافی

زاویه مقدسه و محال موقوفات مذکوره شرف صدور یافته عمل و همگی را بامضای نواب همایون ممضی و منفذ دانسته تخلف از مضامین آنها ننمایند و تغییر بقواعد آن راه ندهند و بعلت حق - النظاره و رسومات متولی موقوفات دیناری مطالبه ننمایند و هر گاه من بعد متولی تفویضی جهت موقوفات جدیدی تعیین شود دخل در داد و ستد موقوفات قدیمی مزبور و تولیت شرعی سیادت پناه مومی الیه ننموده گذارند که سعی در آبادانی محال موقوفات قدیمی مذکور نموده محصولات آن را موافق شروط واقفین بمصارف مقرره صرف و خود داد و ستاد و تحصیل دعای خیر جهت ذات اقدس و وجود نواب همایون ما حاصل نماید و خدام ملایک احترام آستانه مقدسه مزبوره و عمله و فعله آن سرکار موهبت آثار هر یک از موقوفات قدیمی مزبور وظایف و مقرری در باره ایشان مقرر بوده باشد او امر و نواهی او را مطیع و منقاد بوده خود را بعزل او مغزول و بنصب او منصوب دانند مستوفیان عظام کرام دیوان اعلی پروانچه این عطیه را در دفاتر خلود ثبت نموده از شایبه تغییر تبدیل مصون و محروس دانند و هر ساله رقم مجدد طلب ندارند و در عهد شناسند

تحریراً فی ربیع الثانی سنه ۱۱۲۰